

POSUDEK

vedoucího diplomové práce

Autorka diplomové práce : Lucie Hanousková
Téma diplomové práce : Žaloba pro zmatečnost
Vedoucí diplomové práce : JUDr. Miloslav Ungr
Oponent : JUDr. Karel Svoboda, Ph.D.

Téma diplomové práce je aktuální i zajímavé. V soudním řízení může dojít a bezesporu dochází k pochybením různého charakteru. Jinak by totiž propracovaná soustava opravných systémů pozbývala jakéhokoliv smyslu. Navíc mohou účastníci řízení považovat vydaná soudní rozhodnutí za nesprávná i tehdy, když tomu tak není. Proto je jim v rámci platné právní úpravy dána možnost přezkoumání takových rozhodnutí i řízení, která jejich vydání předcházela. Přezkumné řízení však musí být regulováno, a to jak rozsahem, tak i časem. Na aktuálnosti vybrané tematiky nic nemění ani skutečnost, že k žalobám pro zmatečnost i k žalobám na obnovu řízení dochází ve srovnání s dovoláním řidčeji. Nejčastější je, jak už z jeho povahy plyne, využívání řádného opravného prostředku, tedy odvolání.

K systematickému uspořádání diplomové práce nemám vážnější připomínky. Autorka sice uchopila dané téma širěji než bylo nezbytně nutné, ale tento širší záběr neubral nic vlastního výkladu zaměřenému na žalobu pro zmatečnost, který je v kapitole šesté obsažen na čtyřiceti stranách. Jsem přesvědčen, že dostatečným způsobem vymezila tento institut procesního práva, a to i jeho porovnáním s dalšími mimořádnými opravnými prostředky. Náležitě rozebrala jednotlivé důvody zmatečnosti i procedurální otázky doprovázející toto řízení. Diplomová práce je logicky uspořádaná, obsahově vyčerpávající, výklad je proveden kultivovaným způsobem.

K některým částem diplomové práce lze mít určité připomínky, které mají spíše vazbu k použitým formulacím a vývodům daným nezkušeností diplomantky. Tak např. na str. 23 a 24 autorka vymezuje podmínky přípustnosti dovolání, ale činí tak jen z hlediska úpravy vyplývající z § 237 o.s.ř., nikoliv též z hlediska následujících ustanovení § 238, §238a a § 239 o.s.ř.. Dovolání sice není tématem diplomové práce, ale provádí-li se určitý rozbor tohoto institutu jako jednoho z významných mimořádných opravných prostředků, pak je třeba podmínky přípustnosti vymezit buď komplexně, nebo se jimi není třeba zabývat vůbec. V krajním případě při způsobu výkladu zvoleného diplomantkou bylo vhodné doplnit, že kromě jí výslovně uvedených podmínek existují ještě další, upravené v § 238 až 239 o.s.ř.

Na str. 30 v posledním odstavci je nesprávně vyjádřen způsob rozhodnutí po povolení obnovy řízení, který nekoresponduje s ust. § 235h odst. 1 o.s.ř..

Při zpracovávání práce je třeba dbát i na zdánlivé maličkosti, které však mohou ovlivňovat závěry v práci obsažené. Tak např. na str. 34 v šestém řádku odspodu v důsledku chyby v psaní vznikl pak rozporuplný text „pravomocným rozhodnutím odvolacího soudu prvního stupně.“ Na str. 44 ve třetím odstavci shora autorkou uvedený text může svádět k závěru, že plná moc k zastupování může být udělena jen advokátovi, což samozřejmě (až na výjimky) není pravda. Na str. 45 není přesně vymezen důvod vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci. Na str. 16 lze dokumentovat, jak chybou v psaní dá text zcela jiný než zamýšlený smysl a obsah je pak ve svém výsledku nesprávný. Autorka se totiž vyjadřuje k formální právní moci rozhodnutí a uvádí, že za pravomocný je považován ten rozsudek, který již nelze napadnout „žádným“ opravným prostředkem. Došlo zde k záměně písmene „ř“ za písmeno „ž“. Nepředpokládám totiž, že diplomantka skutečně mínila napsat to, co je v této části uvedeno.

V kapitole obsahující úvahy de lege ferenda , ale stejně tak na str. 32, se diplomantka přimlouvá za oddělení žaloby pro zmatečnost od žaloby na obnovu řízení. Souhlasím s ní, že legislativní propojení žaloby na obnovu řízení a žaloby pro zmatečnost v hlavě druhé, části čtvrté občanského soudního řádu, není nejšťastnější. Mnohem přijatelnější by bylo jejich oddělení a rozšíření části čtvrté tak, aby hlava druhá obsahovala žalobu na obnovu řízení, hlava třetí žalobu pro zmatečnost a hlava čtvrtá dovolání. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že žaloba pro zmatečnost byla takto propojena s žalobou na obnovu řízení již v části páté zákona č. 113/1895 ř.z. o soudním řízení v občanských rozepřích právních (civilní řád soudní), který nepochybně sloužil jako legislativní vzor pro úpravu nynější.

Autorka v dostačující míře čerpala z literatury i judikatury. Je však třeba uvést, že na str. 14 u výkladu žalobního práva učinila jen obecný odkaz na autora JUDr. Karla Svobodu, Ph.D., pod čarou však postrádám specifikaci jeho díla. Až na uvedenou výjimku diplomantka náležitě a způsobem pro vědeckou práci obvyklým cituje prameny, z nichž při zpracování diplomové práce vycházela. Elektronickou kontrolou textu diplomové práce v systému

THESES.CZ byla zjištěna shoda s jinou prací (jinými pracemi) v rozsahu 7%. Tento rozsah nebrání možnosti obhajoby práce.

I po formální stránce je diplomová práce v pořádku, má požadovaný rozsah, obsahuje cizojazyčné resumé a splňuje předpoklady stanovené vyhláškou děkana č. 32D 2009/10 o požadavcích na bakalářské a diplomové práce.

Pro obhajobu diplomové práce zůstává s ohledem na některé závěry v práci uvedené dostatečný prostor. Zvláště bych však očekával rozpravu k určitému stanovisku nejistě autorkou vyjádřenému na str. 56 ohledně nepřípustnosti žaloby proti rozsudkům uvedeným v § 230 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Z á v ě r : Diplomovou práci autorky **Lucie H a n o u s k o v é** hodnotím jako velice dobrou
a **d o p o r u č u j i** ji k obhajobě.

V Plzni 16.05.2012

JUDr. Miloslav Ungr

